

สารบัญ

		หัวข้อเนื้อหา	หน้า
๑๖	๕.๘ ผลลัพธ์	พิจารณาและประเมินผล	๙
๑๗	๕.๙ ผลลัพธ์	นักศึกษา	๑๑
๑๘	๕.๑๐ ผลลัพธ์ทางวิชาการและผลงานทางวิชาการ	ผลงานวิชาการนักศึกษา	๑๒
๑๙		ต้องกำหนดให้เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ไม่ต่ำกว่าหนึ่งปี	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ		รูปถ่ายและเอกสาร	๑๑๕
๒๐	๑.๑ วัตถุประสงค์ของสารเคื่อบผ้า	นักศึกษาและอาจารย์	๑
๒๑	๑.๒ ประเภทของสารเคื่อบผ้า	นักศึกษา	๑
๒๒	๑.๓ การเกิดฟิล์ม	ภาคเรียนเดือนธันวาคม	๒
๒๓	๑.๔ การแห้งของสารเคื่อบผ้า	นักศึกษา	๒
๒๔	๑.๕ วิัฒนาการของสารเคื่อบผ้า	นักศึกษา	๓
๒๕	๑.๖ แนวโน้มของอุตสาหกรรมเคื่อบผ้า	นักศึกษา	๕
๒๖	๑.๖.๑ ที่มาของสารเคมีที่ใช้ในกระบวนการ	นักศึกษา	๑๒
บทที่ ๒ น้ำมัน		น้ำมัน	๑๒๑
๒๗	๒.๑ องค์ประกอบของน้ำมัน	น้ำมันเชื้อเพลิง	๗
๒๘	๒.๒ กรณีไขมัน	กลุ่มน้ำมันดิบและน้ำมันเชื้อเพลิง	๗
๒๙	๒.๓ ชนิดของน้ำมัน	น้ำมันเชื้อเพลิง	๙
๓๐	๒.๔ การสกัดน้ำมัน	น้ำมันเชื้อเพลิง-น้ำมันเชื้อเพลิง	๑๑
๓๑	๒.๕ การทำให้น้ำมันบริสุทธิ์	น้ำมันเชื้อเพลิง	๑๑
๓๒	๒.๖ การวิเคราะห์น้ำมัน	น้ำมันเชื้อเพลิง	๑๒
๓๓	๒.๗ น้ำมันที่ใช้ในอุตสาหกรรมเคื่อบผ้า	น้ำมันเชื้อเพลิง	๑๕
๓๔	๒.๗.๑ น้ำมันลินสีด	น้ำมันเชื้อเพลิง	๑๕
๓๕	๒.๗.๒ น้ำมันทัง	น้ำมันเชื้อเพลิง	๑๖
๓๖	๒.๗.๓ น้ำมันโอลิทิชิกา	น้ำมันเชื้อเพลิง	๑๘
๓๗	๒.๗.๔ น้ำมันละหุ่งที่ถูกจัดตั้งข้ออก	น้ำมันเชื้อเพลิง	๑๙
๓๘	๒.๗.๕ น้ำมันทอล์ฟ	น้ำมันเชื้อเพลิง	๒๐
๓๙	๒.๗.๖ น้ำมันปลา	น้ำมันเชื้อเพลิง	๒๑
๔๐	๒.๘ น้ำมันขัน	น้ำมันเชื้อเพลิง	๒๑
๔๑	๒.๙ น้ำมันดัดแปร	น้ำมันเชื้อเพลิง	๒๒
๔๒	๒.๙.๑ มาลีในช้อยล์	น้ำมันเชื้อเพลิง	๒๒
๔๓	๒.๙.๒ สเตรีนเตดอยล์	น้ำมันเชื้อเพลิง	๒๓
๔๔	๒.๙.๓ น้ำมันดัดแปรด้วยไฮโดรเจน	น้ำมันเชื้อเพลิง	๒๔
๔๕	๒.๙.๔ อีพอกซิไดซ์อยล์	น้ำมันเชื้อเพลิง	๒๕
๔๖	๒.๑๐ กลไกของการเกิดโพลิเมอไรเซชันและการแห้งตัวของน้ำมัน	น้ำมันเชื้อเพลิง	๒๕
๔๗	๒.๑๑ สารเร่งแห้ง	น้ำมันเชื้อเพลิง	๒๘

บทที่ 3 เรซินธรรมชาติ	ผู้บันทึก	31
3.1 ชันสน	ผู้บันทึก	32
3.2 ชันหรือโโคแพล	ผู้บันทึก	35
3.3 น้ำมันจากเปลือกเมล็ดมะม่วงหิมพานต์	ผู้บันทึก	36
3.4 เรซินธรรมชาติอื่นๆ	ผู้บันทึก	36
3.5 น้ำมันวาร์นิช	ผู้บันทึก	37
บทที่ 4 เรซินสังเคราะห์	ผู้บันทึก	39
4.1 อัลคิดเรซิน	ผู้บันทึก	39
4.2 พีนอลิกเรซิน	ผู้บันทึก	41
4.3 ยูเรียเรซิน	ผู้บันทึก	45
4.4 เมลามีนเรซิน	ผู้บันทึก	48
4.5 อีพอกซีเรซิน	ผู้บันทึก	49
4.6 โพลิยูรีเทน	ผู้บันทึก	57
4.7 โพลีไวนิลแอซีเตต	ผู้บันทึก	59
4.8 อะคริลิกเรซิน	ผู้บันทึก	60
4.9 สไตรีน-บิวตะไดอีนโคลิโพลิเมอร์	ผู้บันทึก	61
4.10 ไนโตรเซลลูโลส	ผู้บันทึก	61
4.11 ยางคลอรีนเตต	ผู้บันทึก	64
4.12 ชิลิโคนเรซิน	ผู้บันทึก	65
4.13 การเลือกใช้เรซินสังเคราะห์	ผู้บันทึก	67
บทที่ 5 ผงสี	ผู้บันทึก	71
5.1 สมบัติของผงสี	ผู้บันทึก	71
5.2 Pigment Volume Concentration	ผู้บันทึก	75
5.3 ประเภทของผงสี	ผู้บันทึก	79
5.4 การผลิตผงสี	ผู้บันทึก	80
5.5 ผงสีสีขาว	ผู้บันทึก	82
5.5.1 ผงสีสีขาวชนิดปิดบัง	ผู้บันทึก	84
5.5.2 ผงสีเอกซ์เทนเดอร์	ผู้บันทึก	87
5.6 ผงสีสีดำ	ผู้บันทึก	92
5.7 ผงสีอนินทรีย์สีต่างๆ	ผู้บันทึก	94

๕.๘	ผงสีอินทรีย์	การดัดแปลง	ร่างหนังสือ	๘.๙	100
๕.๙	ผงสีโลหะ	ความหมาย	ร่างกฎระเบียบเพื่อแก้ไขหนังสือ	๑.๙.๙	111
๕.๑๐	ผงสีวัวแสงหรือผงสีฟลูออเรสเซนต์	มาตรฐานและมาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	ร่างกฎระเบียบเพื่อแก้ไขหนังสือ	๒.๙.๙	112
	๙.๓.๑๑ ความหมาย	มาตรฐานและมาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	ร่างกฎระเบียบเพื่อแก้ไขหนังสือ	๖.๙.๙	
บทที่ ๖	ตัวทำละลาย		ร่างกฎระเบียบเพื่อแก้ไขหนังสือ	๘.๙	115
๖.๑	การละลายของโพลิเมอร์หรือเรซิ่น		ฉบับที่	๑.๙	115
๖.๒	สมบัติทั่วไปของตัวทำละลาย		ฉบับที่	๘.๙	119
	๖.๒.๑ ความสามารถในการทำละลาย	มาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๑.๙.๙	119	
	๖.๒.๒ การระเหย	มาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๒.๙.๙	121	
	๖.๒.๓ สมบัติอื่นๆ ของตัวทำละลาย	มาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๓.๙.๙	122	
	๖.๓ ชนิดของตัวทำละลาย	กำหนดมาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๔.๙.๙	123	
	๖.๓.๑ ตัวทำละลายไฮโดรคาร์บอน	ฉบับที่	๐๑.๙	123	
	๖.๓.๒ ตัวทำละลายน้ำมันมันดิน			๑๒๔	
	๖.๓.๓ เทอร์พิโนï	ฉบับที่	๑๒๕	125	
	๖.๓.๔ ตัวทำละลายที่ไม่ใช้ไฮโดรคาร์บอน	ฉบับที่	๑๒๖	126	
		ฉบับที่			
บทที่ ๗	การผลิตสี		ฉบับที่	๑.๑.๙	127
๗.๑	เครื่องผสม		ฉบับที่	๘.๑.๙	127
๗.๒	เครื่องบด		ฉบับที่	๙.๑.๙	129
๗.๓	เครื่องผสมให้เทลง	กำหนดมาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๑๐.๑.๙	135	
๗.๔	การกรอง	กำหนดมาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๑.๒.๙	135	
๗.๕	การบรรจุ	กำหนดมาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๒.๒.๙	135	
๗.๖	วิธีการเคลือบ	กำหนดมาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๓.๒.๙	135	
		ฉบับที่			
บทที่ ๘	ประเภทของสารเคลือบผิว		ที่กำหนดพิริมาณของที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๑.๙	141
๘.๑	สารกันชื้น	ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๑.๙.๙	142	
๘.๒	สีรองพื้น	กำหนดมาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๒.๙.๙	142	
	๘.๒.๑ สีรองพื้นสำหรับไม้	กำหนดมาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๓.๙.๙	142	
	๘.๒.๒ สีรองพื้นสำหรับพื้นผิวที่มีสภาพเป็นด่างและมีรูพรุน	กำหนดมาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๔.๙.๙	143	
	๘.๒.๓ สีรองพื้นสำหรับเหล็กและเหล็กกล้า	กำหนดมาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๕.๙.๙	144	
	๘.๓ สถาปัตย์และพิลเลอร์	กำหนดมาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๖.๙.๙	147	
	๘.๔ สีชั้นล่าง	กำหนดมาตรฐานที่ต้องห้ามใช้ในงานอันตราย	๗.๙.๙	148	

	8.5	สีทับหน้า	บังคับอิสระ	8.8	149
	8.5.1	สีทับหน้าเพื่อการตกแต่ง	คงไว้ให้	8.8	149
	8.5.2	สีทับหน้าสำหรับวัสดุโครงสร้างทางวิศวกรรม	คงไว้ให้และห่มเครื่องดูด	8.8	149
	8.5.3	สีทับหน้าสำหรับงานอุตสาหกรรม			153
	8.6	สารเคลือบผิวสำหรับตกแต่งไม้ภายใน	บรรจุภัณฑ์	8.8	157
	8.7	สีกันเพรียง	บริษัทจีทีเอชไฮเทค	8.8	159
	8.8	สีอมลักษณ์	บรรจุภัณฑ์และกล่องไปรษณีย์	8.8	160
	8.8.1	ชนิดของสารยึดที่ใช้ในสีอมลักษณ์	กรุ๊ปวิศวกรรมเคมี	8.8.8	160
	8.8.2	สารเติมแต่งที่ใช้ในสีอมลักษณ์	อะไหล่	8.8.8	162
	8.8.3	สมบัติของสีอมลักษณ์	บรรจุภัณฑ์และงานพิมพ์	8.8.8	164
	8.9	สารเคลือบผิวที่ละลายน้ำได้	บรรจุภัณฑ์และกล่อง	8.8	165
	8.10	น้ำยาลอกสี	บริษัทจีทีเอชไฮเทค	8.8	167
บทที่ 9	การทดสอบสารเคลือบผิว		ไม่ระบุประเภท	8.8.8	169
	9.1	การทดสอบสารเคลือบผิวในสถานะของเหลว	บริษัทจีทีเอชไฮเทค	8.8.8	169
	9.1.1	ความหนืด			169
	9.1.2	ความละเอียด	บริษัทจีทีเอช	8.8	172
	9.1.3	ความถ่วงจำเพาะ	บริษัทจีทีเอช	8.8	175
	9.1.4	ปริมาณสารที่ระเหยได้	บริษัทจีทีเอช	8.8	175
	9.2	การทดสอบสารเคลือบผิวในสถานะฟิล์มเปียก	บริษัทจีทีเอชไฮเทค	8.8	176
	9.2.1	การหาความหนาของฟิล์มเปียก	บริษัทจีทีเอช	8.8	176
	9.2.2	ระยะเวลาการแห้งตัว	บริษัทจีทีเอช	8.8	176
	9.2.3	สมบัติในการหาด้วยประจุ	บริษัทจีทีเอช	8.8	177
	9.2.4	สมบัติในการพ่น			177
	9.3	การทดสอบสารเคลือบผิวในสถานะฟิล์มแห้ง	บริษัทจีทีเอชไฮเทค	8.8	178
	9.3.1	การหาความหนาของฟิล์มที่แห้งแล้ว	บริษัทจีทีเอช	8.8	178
	9.3.2	การวัดความเงา	บริษัทจีทีเอช	8.8	179
	9.3.3	ความทึบแสง	บริษัทจีทีเอช	8.8	180
	9.3.4	การเทียบสีด้วยตา	บริษัทจีทีเอชไฮเทค	8.8	181
	9.3.5	ความแข็ง	บริษัทจีทีเอชไฮเทค	8.8	181
	9.3.6	ความอ่อนตัวไม่เปราะ	บริษัทจีทีเอชไฮเทค	8.8	183
	9.3.7	การทดสอบการกรอบ	บริษัทจีทีเอช	8.8	183

9.3.8 ความติดแน่น	184
9.3.9 ความทนน้ำ	184
9.3.10 ความทนทานต่อตัวทำละลาย	184
9.3.11 ความทนละล่องน้ำเกลือ	185

บทที่ 10 ข้อบกพร่องที่เกิดกับสารเคลือบผิว 187

หนังสืออ้างอิง ทางศึกษาเรื่องการเคลือบผิว 195

INDEX สารที่มีผลต่อคุณภาพของสารเคลือบผิว 197

มาตรฐานของควร เช่น จิตากรวิชีสืบแบบดั้งเดิมของศึกษาเรื่องการเคลือบผิวในรูปแบบนี้ มาก่อน นักศึกษาสามารถใช้สารเหล่านี้เป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาการผลิตและการออกแบบได้

วิทยาประดิษฐ์ของการเคลือบผิว มีอยู่ด้วยกัน 2 派系 คือ

1.1.1 เพื่อป้องกันเชื้อคราบสกปรกและภัยคุกคามต่างๆ สารเคลือบผิวนี้จะไม่สามารถยึดติดกับผิวได้ หรือถ้าหากยึดติด ก็จะสามารถขจัดออกได้ และสารเคมีต่างๆ ขนาดเล็ก สารเคลือบผิวจะไม่สามารถดูดซึมน้ำได้ แต่จะสามารถดูดซึมสารเคมีต่างๆ ได้เพื่อสืบสานการทำงานของสารเคลือบผิว

หัวใจของการป้องกันเชื้อคราบสกปรก เป็น การให้สารเคลือบผิวสามารถยึดติดกับผิวได้ ไม่จากความชื้น หรือการเพลี้ยงผ้าภายนอกในกระปุกใหม่ เพื่อป้องกันเชื้อคราบสกปรกต่างๆ สามารถหักออกหากำเนิด ภัยคุกคามใน หัวใจของผิวเคลือบที่มีเชื้อคราบสกปรกติดอยู่ แต่ต้องหักออกกับความที่ “ห้าม” สารเคลือบผิวจะไม่สามารถการติดไฟ (fire retardant paint) หรือ “ห้าม” สารเคลือบผิวที่ห้ามการอุดกหัวหัวใจ

สารเคลือบผิวที่มีการประบูรณ์ ให้ตัวผิวเคลือบติดตัว และ มีความนิรดิษและคงทน ไม่ทำให้ตัวผิวเคลือบหลุดร่วงได้ตามเชื้อคราบสกปรก

1.1.2 เพื่อปกป้องไว้ไม่ถูกดูดซึม ความรวดเร็วของสารเคลือบผิวที่หักออกหากำเนิด หรือ “ห้าม” สารเคลือบผิว คุณภาพสี (color) ขนาดความเงา (gloss) ขนาดความตื้น (texture) แสงสว่าง (lighting) หรือรากที่หัวหัวใจ

มีร่องรอยหน้ามือจากการซักท่อนและของผิวหน้าที่นั่นๆ ลักษณะที่หักออกหากำเนิด แต่ต้องหักออกมันให้ถูกต้อง

1.2 ประเภทและสารเคลือบผิว

สารที่มีอยู่ในตัวผิวเคลือบผิว หมายเหตุการป้องกันเชื้อคราบสกปรก ประกอบด้วย

1.2.1 สี (Pigment) หมายถึง สีสารที่ไม่สามารถดูดซึม (pigment) อะโนน (binder) สารที่ให้ร่องรอย (vehicle) ผิวเคลือบผิว (solvent) และ สารเพิ่มเติม (additives)

ผิวเคลือบผิวที่ให้ร่องรอย แสดงถึงความสามารถในการดูดซึมน้ำ สารที่ให้ร่องรอย แสดงถึงความสามารถในการดูดซึมน้ำ สารเพิ่มเติม คือการเป็นสารประกอนชีวนะเพื่อป้องกันเชื้อคราบสกปรก

สารเดลีอับผิว (สี วาร์นิช และแลกเกอร์)

หน้าที่ ๓

2537
ເອກະນຸມັດ 7801
ວັນທີ 12 10.0.1 2537

ເລກທີ່ 667. 9
ວັນທີ 25.7
ເຕັມກະເນົານຸ້ມ 1801
ວັນທີ 12 16.07.12537

อรุณฯ สรวารี

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ ประเทศไทย ๒๐๑๖

2537

ห้องสมุดการวิชาการ

195.-